

Objawienie rozdział 17 - dwa poglądy

Zbliżając się do punktu kulminacyjnego

A zwierzę, które było, a już go nie ma, jest ósmym, i jest z owych siedmiu, idzie na zatracenie - Obj. 17:11.

Tajemnica, symbole i kody; to wszystko są elementy, które tworzą pożądaną księgę - księgę Objawienia. Chrześcijanie przez tysiąclecia pragną zrozumieć jej tajemnice, które zostały ukryte aż do naszych dni, do „czasów końca”. Celem tego artykułu jest rozważenie dwóch, dobrze przemyślanych poglądów na temat 17 rozdziału Objawienia.

Pierwszy punkt widzenia dotyczy perspektywy św. Jana. To zrozumienie wyjaśnia zdarzenia, które miały miejsce za dni apostoła, natomiast drugie zrozumienie charakteryzuje zdarzenia w czasach Siódmego Anioła. Ten Anioł wyjaśnia Janowi (który symbolizuje klasę Jana) znaczenie tej wizji.

Intencją tego artykułu nie jest przekonywanie kogokolwiek do któregoś z prezentowanych punktów widzenia, ale pobudzenie czystych umysłów do duchowej aktywności, zgodnie ze słowami św. Piotra: „List ten, umiłowani, jest już drugim listem, który do was piszę, a w nich chcę przez przypominanie utrzymać w czujności prawe umysły wasze, abyście pamiętali na słowa, jakie poprzednio wypowiedzieli święci prorocy, i na przykazanie Pana i Zbawiciela, podane przez apostołów waszych” (2 Piotr. 3:1-2).

Klasa Jana

Mając to na uwadze, spójrzmy na Objawienie 17 z dwóch perspektyw: pierwszej, obejmującej okres dni Jana i drugiej, dotyczącej okresu siódmego posłańca. „Jan” reprezentuje klasę spłodzonych z Ducha Świętego, żyjących w okresie Żniwa Wieku Ewangelii. Tym samym, w tym artykule opartym na księdze Objawienia odnosimy się do „klasy Jana”. Uważamy, że w zapisie Obj. 1:1-3 Jan oznacza nie tylko apostoła, z którym rozmawia anioł, ale także przedstawia świętych spłodzonych z Ducha, ciebie i mnie, żyjących podczas Żniwa tego wieku. Ta „klasa” braci otrzymała szczególne posłaństwo od anioła, czyli właśnie posłańca, Charlesa T. Russella, z pewnego szczególnego powodu: „czas bowiem jest bliski”.

Podobnie jak patriarcha Jakub walczył o błogosławieństwo

wo od anioła, tak spędzając czas i energię na badaniu księgi Objawienia, mamy obiecane błogosławieństwo. „Błogosławiony ten, który czyta, i ci, którzy słuchają słów proroctwa i zachowują to, co w nim jest napisane; czas bowiem jest bliski.” (Obj. 1:3). Kolejne słowa zachęty od apostoła Jana znajdziemy w Obj. 22:10: „I rzecze do mnie: Nie pieczętujęj słów proroctwa tej księgi! Albowiem czas bliski jest.” Tak, drodzy bracia, czas się przybliżył, aby zrozumieć proroctwa dawno ukryte, ale ujawnione obecnie klasie Jana.

Pierwsza opcja

W obu interpretacjach Obj. 17 szukamy wyjaśnienia dla „królów”, o których mamy powiedziane: „Pięciu upadło, jeden jest, inny jeszcze nie przyszedł, a gdy przyjdzie, będzie mógł krótko tylko pozostać” (Obj. 17:10). Ci królowie to rządy, które sprawowały władzę nad ludem (ciałem bestii), kontrolowanym przez papieństwo, pokazane w jeźdźcu, jakim była nierządnicą.

W ramach pierwszej interpretacji podajemy listę królestw za publikacją wydawnictwa „Brzask” z 2009 roku, zatytułowaną „Jak badać księgę Daniela, Zachariusza i Objawienie”. Oto ta lista:

1. Babilon (607-539 pne), 68 lat
2. Medo-Persja (539-313 pne), 226 lat
3. Macedonia, Aleksander Wielki, Grecy (334-303 pne), 31 lat
4. Egipt, Ptolemeusz (303-190 pne), 113 lat
5. Syria, Seleukus, linia Seleucydów (190-64 pne), 126 lat
6. Rzym, pogański, (64 pne - 313 r.), 375 lat
7. Konstantynopol, Tracja, Konstantyn (313-539), 226 lat
8. Papieski Rzym (539-1799 lub obecnie), 1260 lat

Lista ta obejmuje również królestwa pogańskie, które panowały nad ziemią izraelską przez 2520 lat.

Druga opcja

Teraz spójrzmy na te „głowy”, tak jakby dotyczyły pięciu królów upadłych przed czasami siódmego posłańca. Oto druga lista:

1. Justynian (527-565)
2. Karol Wielki (768-814)
3. Święte Cesarstwo Rzymskie (962-1806)
4. Nowe Święte Cesarstwo Rzymskie (1346-1806)
5. Francja za czasów Napoleona (1799-1815)
6. Dynastia Wiktora Emanuela (1861-1946)

7. Imperium włosko-faszystowskie (1922-1943)
8. Przyszłość („republika lub anarchia”)

Wielka wszetecznicą i bestia

„I przyszedł jeden z siedmiu aniołów, mających siedem czas, i tak się do mnie odezwał: Chodź, pokażę ci sąd nad wielką wszetecznicą, która rozsiała się nad wielu wodami, z którą nierząd uprawiali królowie ziemi, a winem jej nierządu upijali się mieszkańcy ziemi. I zaniósł mnie w duchu na pustynię. I widziałem kobietę siedzącą na czerwonym jak szkarłat zwierzęciu, pełnym bluźnierczych imion, mającym siedem głów i dziesięć rogów. A kobieta była przyodziana w purpurę i w szkarłat, i przyozdobiona złotem, drogimi kamieniami i perłami; a miała w ręce swej złoty kielich pełen obrzydliwości i nieczystości jej nierządu. A na czole jej wypisane było imię o tajemniczym znaczeniu: Wielki Babilon, matka wszetecznic i obrzydliwości ziemi. I widziałem tę kobietę pijaną krwią świętych i krwią męczenników Jezusowych. A ujrawszy ją, zdumiałem się bardzo.” (Obj. 17:1-6).

Objawienie 17:1 określa „jednego z siedmiu aniołów, którzy mieli siedem czas”. Określenie to identyfikuje tego, kto jest reprezentowany przez tego anioła. To on ostatecznie wylał jedną z siedmiu czas. Ten anioł reprezentuje posłańca będącego w ciele, kiedy zwraca się do klasy Jana.

Wielka wszetecznicą reprezentuje papieżstwo i jest osądzona z powodu swej niemoralności, nierządu i obrzydliwości popełnionych z królami ziemi. W Obj. 17:3 uwagę przyciąga wyrażenie „na pustynię”, które kojarzy nam się z jedynym innym miejscem, gdzie zostało ono użyte. Chodzi tu o Obj. 12:6 które wspomina o świętych przebywających na pustyni przez 1260 lat. W tym miejscu nacisk położony jest na prześladowanie prawdziwego Kościoła, podczas gdy w Obj. 17:3 nacisk położony jest na problem fałszywego lub odstępczego kościoła, czyli organizację, która prześladowała prawdziwy Kościół przez 1260 lat.

„I widziałem tę kobietę pijaną krwią świętych i krwią męczenników Jezusowych. A ujrawszy ją, zdumiałem się bardzo. I rzekł do mnie anioł: Dlaczego zdumiałeś się? Wyjaśnię ci tajemnicę kobiety i zwierzęcia, które ją nosi i ma siedem głów i dziesięć rogów. Zwierzę, które widziałeś, było i już go nie ma, i znowu wyjdzie z otchłani, i pójdzie na zatracenie. I zdumieją się mieszkańcy ziemi, których imiona nie są zapisane w księdze żywota od założenia świata, gdy ujrzą, że zwierzę to było i że go nie ma, i że znowu będzie.” (Obj. 17:6-8).

Jan był bardzo zaskoczony ostatnimi 1260 latami. Anioł zapytał: „Dlaczego zdumiałeś się?” Anioł wskazuje, że jeśli byliśmy zdumieni przeszłością, to poczekajmy, bo zaraz nam opowie o przyszłości. Jeśli uważamy, że

przeszłość była niesamowita, to przyszłość jest jeszcze bardziej zdumiewająca.

„Wyjaśnię ci tajemnicę kobiety [nie tylko jej przeszłość, ale i jej przyszłość] i zwierzęcia, które ją nosi i ma siedem głów i dziesięć rogów.” Odniesienie do siedmiu głów i dziesięciu rogów kieruje nasze myśli z powrotem do Obj. 13:1. Ten fragment pokazuje, kto dał niegodziwej kobiecie wsparcie i zachętę której potrzebowała, aby działać. „Zwierzę, które widziałeś [odnosząc się do Obj.17:3-5, okres pustyni w latach 539-1799], było i już go nie ma, i znowu wyjdzie z otchłani, i pójdzie na zatracenie” (Obj. 17:8).

Bestia opisana w Obj. 17, która pojawi się na krótko, to tylko ciało które przedstawia ludzi. To ludzka forma rządu. Powszechna definicja „republiki” jest taka: „porządek polityczny, w którym najwyższa władza spoczywa w rękach obywateli, którzy mają prawo głosować na urzędników i przedstawicieli odpowiedzialnych wobec nich” (Volokh, Eugene, The Washington Post, maj 2015).

Jedyny przypadek, kiedy ta forma rządu pojawiła się w przeszłości, miał miejsce podczas rewolucji francuskiej, tj. w czasach Republiki Francuskiej. W tym czasie ciało zwierzęcia powstało przeciwko głowie, rogom, i niewieście, zaś 1/10 miasta zawałowała się (Obj. 11:13). W ostatniej formie, „ósmej”, ludzie powstaną ponownie. Tym razem całe miasto upadnie (Obj. 16:19).

Obj. 17:9-14 i dalej

„Tu trzeba umysłu obdarzonego mądrością. Siedem głów, to siedem pagórków, na których rozsiała się kobieta, i siedmiu jest królów; pięciu upadło, jeden jest, inny jeszcze nie przyszedł, a gdy przyjdzie, będzie mógł krótko tylko pozostać. A zwierzę, które było, a już go nie ma, jest ósmym, i jest z owych siedmiu, idzie na zatracenie” (Obj. 17:9-11).

„A dziesięć rogów, które widziałeś, to dziesięciu królów, którzy jeszcze nie objęli królestwa, lecz obejmą władzę jako królowie na jedną godzinę wraz ze zwierzęciem. Ci są jednej myśli, i oddadzą moc i władzę swoją zwierzęciu. Będą oni walczyć z Barankiem, lecz Baranek zwycięży ich, bo jest Panem panów i Królem królów, a z nim ci, którzy są powołani i wybrani, oraz wierni” (Obj. 17:12-14).

Opis Obj. 17:1-10 wspominając o „głowach” odnosi się do przeszłości z naszego punktu widzenia. Z kolei Obj. 17:11 i dalsze wersety opisujące powstanie ciała zwierzęcia, odnoszą się do przyszłości.

Wyjaśnienie znajduje się w Obj. 17:9, zgodnie z którym „Siedem głów, to siedem pagórków, na których rozsiała się kobieta, i siedmiu jest królów”. Objawienie jest pełne wskazówek, które pomagają nam w zrozumieniu

tych tajemnic. „Siedem głów to siedem pagórków”; zaś wyrażenie to porównane jest do „siedmiu królów”. W tym obrazie „kobieta rozsiadła się” na tych górach, co przedstawia jej współpracę lub cudzołóstwo z królami ziemi.

Jak chodzi o „zwierzę z siedmioma głowami i dziesięcioma rogami” (werset 7), „siedem głów” to siedem form rządów. „Dziesięć rogów” to dziesięć wspierających mocarstw lub narodów. Werset 10 mówi, że „pięciu upadło”. Innymi słowy, pięć mocarstw poprzedzało ten okres Żniwa, a jedno mocarstwo sprawuje władzę w czasie, gdy Żniwo się rozpoczyna, kiedy to „anioł” wyjaśnia tę wizję Janowi. Z kolei siódma „głowa” nastanie później i pozostanie przy władzy tylko przez krótki okres czasu. Ta siódma „głowa” należała do przyszłości patrząc z perspektywy czasu rozpoczęcia się Żniwa. Tą „głową” był faszyzm, forma rządu, która zakończyła się wraz z końcem II Wojny Światowej.

Obj. 17:15-18

Te wersety przekazują nam dodatkowe wyjaśnienia w

stosunku do opisanej wizji. „Wody, które widziałeś, nad którymi rozsiadła się wszetecznicą, to ludy i tłumy, i narody, i języki. A dziesięć rogów, które widziałeś, i zwierzę, ci znienawidzą wszetecznicę i spustoszą ją, i ogołocą, i ciało jej jeść będą, i spalą ją w ogniu. Bóg bowiem natchnął serca ich, by wykonali jego postanowienie i by działali jednomyślnie, i oddali swoją władzę królewską zwierzęciu, aż wypełnią się wyroki Boże.” (Obj. 17:15-18).

Poniżej jeszcze raz podsumujemy listę „głów” według tego, jak rozumiemy ich symbolikę:

1. Justynian
2. Karol Wielki
3. Święte Cesarstwo Rzymskie
4. Nowe Święte Cesarstwo Rzymskie
5. Francja za czasów Napoleona
6. Dynastia Wiktora Emanuela
7. Cesarstwo faszystowsko-włoskie
8. Przyszłość

Dutka Bill